

[Hauberg.]

Der er noget i den Betragtning, at man ved § 55 faktisk giver Forældrene Retten to Gange, da § 53 jo hjemler Forældrene Ret til at tage deres Børn bort fra Religionsundervisningen. Jeg tillader mig at henlede Ministerens Opmærksomhed paa dette Forhold og haaber, han vil drøfte det i et kommende Udvalg.

Bestemmelsen om Indretningen af Gymnastiksale og Idrætspladser finder vi ganske udmærket; kun bør saadanne ogsaa indrettes ved Fortsættelsesklasserne, ligesom det ganske sikkert vil være heldigt, at der optages Størrelsesbestemmelser angaaende Idrætspladserne, særlig da der ingen Bestemmelser findes om, at disse Idrætspladser skal godkendes af Undervisningsministeriet, hvilket er Tilfældet med Gymnastiksalene. At Gymnastikdragten skal stilles til Raadighed i Kommunerne for de Børn, hvis Forældre forlanger det, er en god og meget naturlig Ordning, og det foranlediger mig til at fremføre et andet Ønske, nemlig dette, at Kommunerne ogsaa bliver pligtige til at stille varmt Fodtøj til Raadighed for Børn, hvis Forældre forlanger det. Forholdet er nemlig dette, at Børn fra mindre velstillede Hjem ofte, vel særlig i Landsbyskolen, møder med vaade Fødder om Vinteren; tit har disse Børn en lang og trang Vej til Skole, men de har tyndt og daarligt Fodtøj. Jeg har Erfaring for, at det er af meget stor Betydning at stille et Par tørre, varme Skiftesko til Raadighed for saadanne Børn. Sker det nemlig, at Børn flere Dage i Træk kommer til at sidde med vaade og kolde Fødder, saa angribes de let af Forkølelser og Halsbetændelse, de maa gaa til Sengs, og Lægen maa hentes; jeg tror, at det i mange, mange Tilfælde vilde kunne undgaas, hvis blot saadanne Skiftesko var stillet til Raadighed. Disse Skiftesko skal selvfølgelig være og blive paa Skolen og udelukkende benyttes i Undervisningstimerne. Det skulde glæde mig meget, om Ministeren vilde overveje og imødekomme dette Ønske, der ganske sikkert er af langt, langt større Betydning, end det tilsyneladende kan se ud til.

Bestemmelserne om Haandvaske og sundhedsmæssige Toiletter finder vi selvfølgelig tilfredsstillende, men ogsaa ganske paarkrævede.

Tilbage er der den økonomiske Side af Sagen. Den lader sig imidlertid ikke bestemt udregne i Forvejen. De Tilskud, der er Tale om, indtil 3 pCt. af 15.000 Kr. til Bygninger og 2 pCt. af 10.000 Kr. til Oprettelse og Indretning af Idrætspladser,

er i sig selv ret betydelige, men da Statens samlede Beløb i § 64 begrænses til 200.000 Kr. aarlig, er der Fare for, at Kommunerne ikke vil faa de nævnte 3 og 2 pCt. i Tilskud. Hvis ikke Undervisningsministeren og Finansministeren kan love at stille flere Penge til Raadighed, henstiller jeg, at man ikke opfører 200.000 Kr. aarlig; men i Stedet opfører en samlet Sum til Anvendelse i en bestemt Aarrække, idet jeg tror, at en saadan Fremgangsmaade vil være heldigere for Kommunerne uden at blive dyrere for Staten. Skulde det nemlig senere vise sig, at Beløbet her er for lille, er det min Overbevisning, at Bevillingen maa øges. Det drejer sig her nemlig om en udpræget Folkesag og et Omraade, hvor vi skønt et lille Land kan vinde med i Verdensudviklingen, og det vil derfor sikkert være uforsvarligt at blive bagefter her.

Der er en Del Paragraffer, jeg ikke har omtalt. Enten har disse Paragraffer tidligere været særlig stærkt omtalt, og vor Stilling til dem er kendt, eller ogsaa er de af mindre Betydning, og jeg skal derfor ikke spilde Tingets Tid med en fornyet Omtale.

Til Slut vil jeg sige, at vi fra vor Side gerne anbefaler Forslaget, og vi haaber, at det store Forarbejde, der er gaaet forud, maa bevirke, at Sagen kan faa en hurtig Gang og opnaa en stor Tilslutning.

Arnth Jensen: Paa min Hjemegn har man et gammelt Ord, der siger, at alle gode Gange er tre, og fjerde Gang, da sker det. Den socialdemokratiske Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at det er fjerde Gang, dette Forslag forelægges, og man maa jo saa gaa ud fra, at nu skal Lovforslaget gennemføres. Hvis man i Regeringspartierne er enig om Forslaget, har man jo ogsaa Magten til selv at skaffe sig Æren for dets Gennemførelse. Der er dog adskilligt, der tyder paa, at det Resultat, der nu foreligger i Lovforslags Form, kun er naaet efter stærke og store Vanskeligheder og Brydninger de to Partier imellem. Vi hørte ogsaa nu den ærede Ordfører for Socialdemokratiet meddele, at dette Forslag var ikke Socialdemokratiets Skolestandpunkt, og jeg minder da ogsaa om, at den højtærede Statsminister i den saakaldte første Trontale, den, der blev holdt i Studenterforeningen, om det da kendte Forslag sagde, at det havde Kompromisets Karakter, og navnlig var det hans Indtryk, at det ikke sikrede Landsbyskolen den Højnelse, som var ønskelig. Hvis den højtærede Statsminister og hans Parti vil mene, at det nu foreliggende Forslag er bedre og bedre opfylder de Ønsker,